

gældende regler belyst ved en række beregnings-eksempler. I udvalget var der enighed om, at de gældende regler om ægtefællers beskatning må ændres, således at der i højere grad tages hensyn til den forskellige økonomiske bæreevne i ægteskaber, hvor manden alene udfører erhvervsmæssigt arbejde, og ægteskaber, hvor hustruen også har sådant arbejde. Der var ikke enighed om, hvorledes en sådan ændring burde gennemføres. Et mindretal i udvalget gik ind for at opretholde den bestående sambeskatning men foretage en passende forhøjelse af hustrufradraget. Et andet mindretal fandt, at ægtefæller bør beskattes selvstændigt af hver sine indtægter og af hver sin formue. Ægtefællerne skulle efter dette forslag beskattes efter en fælles skatteskala, der også skulle gælde for enlige. Hustrufradraget skulle afskaffes. I ægteskaber, hvor hustruen medvirker i mandens erhvervsvirksomhed, skulle alle indtægter af virksomheden torsat beskattes på mandens hånd; men han skulle til gengæld have dobbelt så stort skattefrit bundfradrag som andre skattepligtige. Et tredje mindretal var enig i, at man enten måtte overgå til særbeskatning eller ændre reglerne om hustrufradrag, men tog ikke stilling til, hvilken af disse fremgangsmåder der burde anvendes.

III. Lovforslaget.

Det foreliggende lovforslag imødekommer i betydelig udstrækning de betragtninger af principiel og økonomisk art, der har været anført for at ophæve sambeskatningen. På den anden side har man ved udarbejdelsen af lovforslaget bestræbt sig for at undgå nogle ulemper, som man har fundet, at en særbeskatningsordning ville medføre, hvis den blev gennemført efter forslaget i betænkningen.

Man har således ikke ment at kunne basere lovforslaget på de tanker om skatteskalaernes udformning, som er fremført i særbeskatningsforslaget i betænkningen.

Endvidere har man fundet, at afgørende hensyn taler for at afgrænse særbeskatningen således, at kun visse former for hustruindtægt — først og fremmest hustruens lønindtægter og indtægter ved hendes selvstændige virksomhed — beskattes særskilt på hustruens hånd. Ægtefællernes øvrige indtægter — således f.eks. deres formueindtægter — skal ifølge forslaget beskattes på mandens hånd, ligesom det også er manden, der skal svare formueskat af den samlede formue.

Ved denne afgrænsning af særbeskatningen har man bl.a. lagt vægt på at undgå, at ægtefæller ved i sig selv lovlige dispositioner deler formuen og dens

afkast imellem sig og derved opnår en gunstigere skattemæssig stilling.

Man har endvidere haft for øje, at en videregående særbeskatning end den foreslåede ville medføre særligt store praktiske vanskeligheder. Hvis f.eks. formuen og formueindtægterne skulle beskattes hos den af ægtefællerne, som efter ægteskabslovgivningen har rådigheden derover, ville det i mangfoldige tilfælde være overordentlig vanskeligt at fastslå, om beskatningen skulle ske hos hustruen eller hos manden. Ægteskabslovgivningen indeholder ganske vist regler om disse forhold; men i de fleste ægteskaber ordner ægtefællerne ikke i praksis deres økonomi på en sådan måde, at en opdeling af formuen og indtægterne efter ægteskabslovgivningens regler kan foretages med den sikkerhed og hurtighed, som er nødvendig, hvis opdelingen skal lægges til grund ved skatteligningen og skatteopkrævningen.

Endelig har man ment, at de grunde, der med betydelig vægt er anført for at beskatte hustruens løn- og erhvervsindtægter m.v. særskilt, har væsentlig mindre vægt, når det gælder hendes øvrige indtægter og formuen.

Efter hidtidig praksis har man i almindelighed ikke tillagt aftaler mellem ægtefæller om overdragelse af formuegoder skattemæssig betydning. Man beskatter således ikke den gifte mand med særlig indkomstskat af fortjeneste ved salg af fast ejendom eller aktier til den anden ægtefælle. Heller ikke efter det foreliggende lovforslag skal sådanne overdragelser have skattemæssig betydning.

Den nærmere afgrænsning af de hustruindtægter, som foreslås beskattet særskilt på hustruens hånd, omtales nedenfor i afsnit A samt i lovforslagets § 1, nr. 6, og de særlige bemærkninger til denne bestemmelse.

I stedet for det gældende fradrag i indkomsten for hustruens indkomst ved selvstændig virksomhed eller ved arbejde for fremmede (hustrufradraget) skal den særskilt skatteansatte hustru ifølge forslaget have et fradrag i den beregnede indkomstskat til staten samt invalide- og folkepensionsbidrag. Fradraget skal ifølge forslaget udgøre 20 pct. af den særskilt skatteansatte hustrus indkomster af nævnte art, dog højst 800 kr. Kan hustruen ikke udnytte fradraget fuldt ud, skal det resterende fradrag foretages i mandens indkomstskat til staten samt invalide- og folkepensionsbidrag. Om dette fradrag henvises i øvrigt til forslaget til § 23, stk. 7, i ligningsloven (lovforslagets § 1, nr. 6) samt bemærkningerne i afsnit IV.

I det følgende redegøres der nærmere for nogle hovedspørgsmål.